

ACC. N:R

M. 9499:1-4.

(aostkrift 3 sid.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Fru Betty Johansson Hjelm

Härad: Torna

Adress: Kvarnsgat. 14, Trälleby

Socken: Laskalånga

Berättat av:

Uppteckningsår: 1944.

Född år 1881 i Stockholm

Ljkt gubbar.	s. 1.
Hambliten.	s. 1.
En förhårad gård.	s. 2.
Varulven.	s. 3.

(ulven b. 12.)

Skriv endast på denna sida!

Luft-Teguba har jag sjelf sett på Lakalönge
hjemm. det var sådant att se de irranden
blåsen hit och dit. så fort. så en mercka af
kan springa det var när det frös höst
och marken var bar öfren var det hade
sengat och det blev varmt. dagen efter
da såg jag ju alltså änga upp på jorden
det var sandjord med ette höga i värdhet
På hästen har vi ju barn blixten eller
sillen vänder sig i sjön men det kan
väl inte synas en 3 mil i sjön
men det har vi väl alla sett hur det
blixtar på hästarna utan åska
är det ej darrar af jorden som uppstiger

ACC. N.º M. 9499:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Larkalunga #23 står en gård ända allt från
1898. När jag var barn var jag fast på gårdens
gården in till så jag vet att det var sant
(men vill ej att det för arvingarna skall komma
ut ty det är synd om dem, (ändra då namn vid
byen) På marken fanns 2 stora ättehögar.
När vinden blåste ändå syna på ättehögan så
den blif synliga sedan fick man något så som
satt hem i många år. Tanken sköte med de
många barnen gården men under åren blif
alla som vistades i gården fulla af lår disode
att det ej var vanliga klädes utan en sorts
som så så som bete synligt. Gården äfverlöste
1899 der blif iordning ställt till den nya egaren
men då kunde inte ha den för akysan när
gården var reparerad och nya inflyttade men inget
jälpte kom gården att stå öde ty det var
tröskat akysa dit så ingen kunde ha den
bara för den var "kört för när ättehögan

ACC. N.º M. 9499:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Umbren var en stark svart hurvig hund
som sprang på 3 ben ty det ena av
hans ben di skänkte en rydhet för den
en man växte upp. Låg man anstas här
med svarta buskiga ögon byn till man
alltid på smed och tänkte det är en som
färvandlar sig till varulv på natten
det var så att nisse en korrande kvinna ha
en lät barnsång ty hon garna häran när
hon stika och lake den om husen istället
för att nyta den fick hon en lät barnsång
men blef det en pojke blef hon iständ
färvandlad till varulv och en flicka
till ena men di blef sig färvandlade
för en di blef ena eller kvinna sej barn
Umbren sprang efter korrande kvinna för
att riva fastret igel och drika des blod
många missfall blef skylda på Umbren

Man sprang äfven efter dem som hade
sin månads regelning för att dricka
blodet som han druckit blodet blif man
bekänd äfven att vara varietör i
en husbonde var ute och kände in
härista best blif rent minner afliksom
sig men sade kommen en stor hund
så stå med kyrkan men stik ej en stund
efter kom en stor hund och lille i kyrkan
gräflikan han slag och han sprang
derifrån en stund efter kom husbonde
hittade man vad för man se han
hade rivor slagen se berättas
när jag växte upp i en enstaka
var utis om att man ej vågat gå
ut en som om frälshuset Tidals
män aden